

Llepar la mà

No sé si Christine Kurzok, estudiant de català a Hamburg, ha passat ja la lliçó que fa així:

Oh, que cansat estic de la meva covarda bella, tan salvatge terra i com m'agradaria d'allunyar-me'n, nord enllà, on diuen que la gent és neta noble, culta, rica, lliure desvetllada i feliç!

Christine Kurzok, en carta adreçada a aquesta revista, d'Hamburg estant, diu que és molt exagerada una determinada posició contra el *juleio*; parla de ressentiment, diu que anar contra el *juleio* és repetir el comportament espanyol d'abans contra el català, que el *juleio* té molta importància en l'economia d'avui i que, per exemple, a Alemanya en moltes professions demanen el coneixement d'aquella llengua. A més de ser parlada, diu ella, per 300 milions de persones: diu en resum que no cal dir sí a l'anglès i no al *juleio*, sinó sí a totes dues llengües.

Arròs a banda

Ramon Barnils

El món és molt gran, enorme, i complicadíssimes les qüestions relacionades amb la poesia. Pensant en Goethe i el seu viatge a Itàlia, pensant en el Heine viatger i pensant en general en la permanent passió germànica per Itàlia, Grècia i el Mediterrani, no ens ha de costar gens imaginar un pedagog i poeta com Espriu, però alemany aquesta vegada, que hagués dictat una lliçó que faria així:

Oh, que cansat estic de la meva covarda, bella, tan salvatge terra i com m'agradaria d'allunyar-me'n sud enllà, on diuen que la gent és neta noble, culta, clara, lliure desvetllada i feliç!

Tot és relatiu, i la lliçó espriudiana sud-nord mereixeria aquesta rèplica igual i de sentit nord-sud, si no fos que no hi

cal: el senyor Espriu, que és un murri, ja diu que diuen, i no pas que la realitat sigui com ell diu que diu.

I aquí s'acabaria aquesta lliçó si Christine Kurzok ja hagués passat la de Salvador Espriu. Però si no l'ha passada, deixariem la nostra amiga en la galdosa situació intel·lectual en què la va deixar la nostra anterior proposta política en contra del *juleio*. Per si fos aquest el cas, li ho direm d'una altra manera, d'una manera més covarda, vella, salvatge, neta, noble, culta, rica, clara, lliure, desvetllada i feliç: estem contra el *juleio*, perquè ens el fan obligatori, i aquesta obligació la fan forta amb la força democràtica del seu nombre i amb la força constitucional de les seves armes. Si un exemple ha d'ajudar Christine Kurzok a acabar d'entendre aquesta explicació, al seu mateix nord en trobarà a piles: que preguntis als txecs, als eslovens, i potser als polonesos, que li serà més fàcil, si és que estan ressentits contra el rus, la llengua russa, vull dir.

A UNES BONES FESTES

LLIBRES DE LECTURA

EL GUARDIA DE L'ANELL
vicent pasqual

LIBRERIA
GREGAL LECTIBRES
consorci d'editors valencians s.a.

GREGAL LECTIBRES

consorci d'editors valencians s.a.